

Herremand og Dater.

Fortælling af
Carit Etclar.

(Fortsat.)

"Det bliver der ingen Ting af," saade Hr. Enevold. "Kan ikke tyske Heinrich spille, maa vi have sat paa en anden, og Fogden kommer til at ride ned til byens efter Stadsmusikanten og hans Bande. Det vil blive svært kostbart, men Stadsmusikanten behøver kun at sige i Mand med, saa figer vi, at alle de andre er blevne syge. Hvad angaaer den gamle Hels, saa funder jeg selv have fornøjelse af at se, hvordan hun ter sig, men det er der nu ingen Lejlighed til."

Fogden satte et højst ulykkeligt Ansigt op, han havde nu glædet sig til at se, hvorledes Bonderne bragte Helsen til Besjendelse. Pludselig for en lysende Conte igennem ham.

"Naadigheren kan faa sit Onske op, indt langt nemmere," sagde han, "og for bedre Kjøb tilsige. Døre i Tøflameret sidder den unge Skoer, som vi skal ud at tette i Morgen tidlig. Den knagi gnider en Biol, saa det er en Lyst at høre, bedre er han dog endnu til at spise paa Horn; jeg taler ikke om Mundharpun, for derpaa skal han ikke have sin Lige, efter hvad troværdige Folk fortæller."

"Det var et godt Indsafar," sagde Hr. Enevold fornøjet. "Han kan gaa og hænge sig et Bæger Vin — nej, ikke af Solanden, lad den staar, det er den andre Spankin; Skænkheller af den anden. Saal! — det smager — hvad? — Nu lader han straks en af Folkene vætte den Skoer ren i Ansigtet og rede hans Haar. Raan ham saa en gammel Kofte, at han kan se lidt anstandigt ud, og bring ham ind til os. Giv ham baade Violinen og Skytterns Horn med. Raar det er bestilt, kan han gjerne ride ned til tyske Heinrich og se paa, de børster Helsen. Raar han kommer tilbage, skal han fortælle mig, hvordan det er gaet til."

Omtrent en halv Time senere viste Fogden sig med den unge Skoer, en høj og udtruksfuld Skikkelse, hvis brune Hudfarve hængelsslusken og den knappe Fode havde gjort paafaldende Bleg. De første Dage af Fængselskabet havde han ikke talt eller svaret paa noget af de Spørgsmål, der blev rettet til ham.

"Vi kommer langvejs fra, og han fortæller ikke ret vort Sprog," sagde den gamle Kone.

"Han vil snart komme til at fortælle det," saade Fogden. "Hvad Naadigherten ikke kan lære ham, det skal jeg."

Derpa vendte han sig om mod Fængsen og sagde: "Fra nu af faar du hverken Ide eller Drømme, for du selv beder dem. Mens jeg er borte, kan du sidde og tenke paa, hvad du vil sige." Dermed lukkede han Døren og forte den gamle Kone ind i en anden Kjælder.

Den næste Dag var Fængsen endnu, den tredje ogsaa, men om Morgen paa den sjæle Dag bankede han paa Døren og bad i et sørdeles tydeligt Sprog om at faa lidt at spise, men især om noget at drikke.

"Saadan lærer jeg Folk at tale," sagde Fogden.

Da Skoeren traadte ind i Stuen med Violinen og Hornet under Armen gik Hr. Enevold hen til ham og fastede et monstrende Blit paa hans Dragt. Fogden havde givet ham en gammel, staalgraa Kofte paa, lidt for lang i Armerne, ogsaa lidt for bred over Skuldrene, men for Kejen upaaklagelig. Hr. Enevold bandt hans Tørklæde fastere om Halsen og trak Skoernes højere i Venstre. Fængsen fandt sig i alt. Hans lidtige og forslagte Ansigt forandrede ikke sine Mine. Da Mønstringen var til Ende, sagde han:

"Er det sandt, at Naadigherten vil have mig og min Moder rette i Morgen tidlig?"

"Det har sin Rigtighed," saade Hr. Enevold. "Men hvis du spiller og blæser godt i Aften, skal du faa lige saa meget Öl og Vin, som du kan bølge i dig, at du saa fornøjet?"

Fængsen var til dette Spørgsmål. Herremanden forte ham ind i Salen.

Her hilste man hans Komme med almændelig Jubel. Borde og Banker stoddes til Side. Jet Hjørne blev en forhøjning lagt over to Bænke, paa denne fulgte Spillemanden Plads. Der sad han, ragende frem over alle andre, Fogdens blaa-graa Kofte, som slog over omkring hele Legemet. Hans sorte Haar var stroget tilbage fra Panen, han spillede og blæste afventslende, ligesom der blev forlangt, hans Ansigt lidtigeholdt uafbrudt det samme forslag.

Udtryk, det syntes endnu blegere, mens han stod foran den mørkegrønne Indstilling af Blade og Granits paa Baggen. Hans Øyne var mørke, og

straalende og i en uafbrudt skyg og angstelig Bevægelse, som om de paa en Gang vilde opfattet alt det ny og fremmede, der foregik omkring ham.

De unge dansede og jublede, de ældre spillede eller drømte om den Tid, da de ogsaa var unge. Lægger og højroste Samtale hørtes alle Begne, der imellem blev højt og højt uvenstillet et Sprog, mindre højstet, men derfor ikke mindre indholdsrigt, et dampet Sprog, med Passer, der underuden forskræded mere end Ordene, med Bløde. Smil og skjælvende Haantuk, der robede, hovedet vognede sig ved at sige. Af og til gik Hr. Enevold over Gulvet med Hænderne paa Ryggen, behændigt snoende sig imellem de dansende for at komme hen til Spillemanden.

"Det er godt!" sagde han. "Du spiller vart. Raar du er træt, kan du gjerne pause lidt ud og faa dig en Drøm." — "Er der ingen Raade for os i Morgen?" spurgte Skoeren.

"Du skal faa en stor Kanbe Vin ned i Huller, naar jeg stiller dig bort," saade Enevold. "Om Resten taler vi ikke. Du ved min Mening."

"Huslejlighed tilbydes. Lejeren: 500 Kroner om Aaret for disse Hulder! Det er storartet!... Og se — Bandet løber ned an Veggene!

Husvært: Naa, ja, — for den lummpe Leje vil De vel ikke forlange, at der skal løbe Vin ned an Veggene!

En af de mest lærerige og interessante Bøger som en ung Mand kan læse, er Dr. N. Rosenbergs berømte Bog, "Ungdommens Raadgiver," der sendes fri til Enhver, som indlægger Præmier til Postporto. Bogen giver Oplysninger, som vil være unge Folks til Rytte for hele Livet. Se Dr. N. Rosenberg Co's Avertissement i en anden Spalte.

J. Blad: Ekspeditionen. — Jeg vilde gjerne ha'e denne Annonce "God Middagsmad tilbydes" indrykket. — Det er bedst at trykke Overstriften det, det ser saa indbydende ud.

Denne Opfordring blev modtagen med almindelig Jubel. Salen gjenløb af Bægerklang og Lykonskninger. Enhver trængte sig hen til Henning og hans Brub. Enhver hadde et Døpte, et Smil, en Hilsen at bringe dem.

"Du er en brav Karl til at holde Tale," sagde Gylding, da han klinkede med Stram. "Bed du, hvad der falder mig ind? Var det alligevel ikke bedst, at du underkrev den Forstriking i Aften, lille Mads! saa var det gjort. Det er altid rart at have saadan noget fra Haanden."

"Hold din Mund!" sagde Mads, "det bliver, som jeg har sagt."

"Ja, ja, Mads! Du behøver jo ikke at blive hidtil. Raar man viser en anden noget godt, skal man ikke gjøre saa mange Ophævelser deraf. Det er blot min Mening."

I det Døjeblik lod en høj og gjennemtrængende Lætter i Salen. Alles Øren rettedes efter Lyden, ales Øje mødte inde for de aabne Fløjder en gammel, kroget Kvindes, stottende sig til en Krykfestok, klædt i Psalter og med et holt og uredi Haar hængende ned omkring Kinderne. Hun vedbede at le, singende og svært som i Kræmpe, indtil Hr. Enevold trængte sig hen til hende og ubrod:

"Hordomte Kvindes, hvor kommer hun fra? Hvad vil hun her?"

"Jeg vil se paa den Herremand, som trolovar sin Datter med en Skoers Son," saade den gamle, mebvens hun fragt Haaret tilbage fra Panden.

Disse Ord, udtalte af en skarp og gjennemtrængende Røst, næede enhver af de tilstedevedende, og gjorde en ubeskrivelig Virkning.

"Hvad Djævelen er det, hun figer?" spurgte Mads Stram. "Hvem er en Skoers Barn? Tal og forklar sig, højt og lydeligt for alle."

"Ham der i de pane Klæder, som først var hos Snedkeren, saa hos Herremanden, han tilhører ingen af jer. Jeg har født ham, ammet ham og slæbt ham paa min Ryg over Heds og Lyng mangen lang og og forgyldt Dag og mangen En. Rat, der var varre end Dagen."

"Hørut med dig!" røbte Enevold og stod hende tilbage mod Døren. "Hun ved ikke, hvad hun figer."

"Kej! lad hende tale," røbte Stram. "Bliv ved!"

"Ja, I tro mig ikke; men eders Nej er i Aften ikke saa meget som mit Ja, i Morgen derimod er det mere, for saa læder Herremanden mig hænge."

"Kan hun bevoie, hvad hun figer?" spurgte Mads.

(Sluttet.)

Storm ikke Systemet som man gjør en Fastning. Besiddes det at Hjernen Forstoppelse, lok det til Overgivelse med De Wits Little Early Risers. Disse Smaspiller er markante Overbenidere. Apotheket Sjöholm.

Smæld og Smuldb.

Lykkelig Møivet et. Læren: Naa, Soren, kan Du nævne mig en af Nutidens største Mand?

Soren: Kejseren af Rusland.

Læren: Om! hvor hitter du egentlig paa det?

Soren: Jo, Kejseren af Rusland er jo "Selvherre", og David figer, at den, der beborer sig selv er, større end den, der indtager en Stad.

Fuldkommen Birkning og Sundhed folger Brugen af De Wits Little Early Risers, fuldkommen lille Pille. — Apotheket Sjöholm.

Topmaalt Gjærrighed, — Kjend e Du den gamle Olsen, der døde i Gaar?

— Ja, han døde af bare Gjærrighed — han vilde ikke give en Lyd mere fra sig!

Du har aldrig provet De Wits Little Early Risers mod Forstoppe og Hovedpine, ellers havde du ikke disse Sygdomme. — Apotheket Sjöholm.

Huslejlighed tilbydes. Lejeren: 500 Kroner om Aaret for disse Hulder! Det er storartet!... Og se — Bandet løber ned an Veggene!

Husvært: Naa, ja, — for den lummpe Leje vil De vel ikke forlange, at der skal løbe Vin ned an Veggene!

En af de mest lærerige og interessante Bøger som en ung Mand kan læse, er Dr. N. Rosenbergs berømte Bog, "Ungdommens Raadgiver," der sendes fri til Enhver, som indlægger Præmier til Postporto. Bogen giver Oplysninger, som vil være unge Folks til Rytte for hele Livet. Se Dr. N. Rosenberg Co's Avertissement i en anden Spalte.

J. Blad: Ekspeditionen. — Jeg vilde gjerne ha'e denne Annonce "God Middagsmad tilbydes" indrykket.

— Det er bedst at trykke Overstriften det, det ser saa indbydende ud.

De Wits Sarjarapilla dræber Gjæste saasom Skoeler, Hudsygdom, Eksem og Gigt. Brugt i Tide sparer Livet. — Sjöholm.

Amerikanst Reklame. (Slutting paa et Jagtaventyr — Spending)

— Ja, mene Herrer — (fortalte Fortæller) — jeg var Dødens sidste Bytte — den sidste Kugle forsejlet — min Jagtkniv knæklet ved Slaget — jeg sollte allerede Uhyrets varme Hænde i mit Ansigt! Da — så jeg en Ide, som er Skylt, i, at jeg nu sidder her.

— Og det vir? — spurgte man anderst.

— Jo, hurtigt som Lynet, det var mit sidste Forvarsmiddel — træf jeg en lille Daase frem og kastede Tigeren Indholdet i Ansigtet — den stansede — snuse og flyttede i vild Flugt tilbage mellem Klipperne — jeg var fælt!

— Men hvad var der da i Daasen? — spurgte man.

— Snus, mine Herrer! Det bedstes Snus, som findes i Verden! Det faas hos firmaet Holly & Co., Bridgestreet 16, Boston. — Skål!

Bi har ej roa til at narre dig, thi Lillard kommer sun af Velighed. De Wits Little Early Risers er Piller, som tørerer Forstoppe og Hovedpine. — Sjöholm.

Bi har ej roa til at narre dig, thi Lillard kommer sun af Velighed. De Wits Little Early Risers er Piller, som tørerer Forstoppe og Hovedpine. — Sjöholm.

Den sidste Udøej. — Willem! raabt han, det er altsaa alt, hvad vi har tilbage? — Et tom Værelse! — tak mig Revolveren!

— Georg, betenk Dig! Hvad vil Du gøre?

— Og det spørger Du mig om? — jeg vil — gaa hen og laane et Par Kroen paa den.

De Wits Sarjarapilla renser Blodet, forsørger Appetiten og styrker. Har gavnet mange af Blodigdom libende Fol. Bølgelse.

Logist. Præsten (griber i sin Hoved) er en gammel Kone i Færd med at fåsne Kartofler: Er Dem nu der igen, Maren! Skal Dem! Tro dog bare ikke, at man bliver rig af at fåsne!

Maren: De har Ret, Hr. Pastor, rig bliver man just ikke, men lidt hjælper det jo altid!

Maren: De har Ret, Hr. Pastor, rig bliver man just ikke, men lidt hjælper det jo altid!

Kej! lad hende tale," røbte Stram. "Bliv ved!"

"Ja, I tro mig ikke; men eders Nej er i Aften ikke saa meget som mit Ja, i Morgen derimod er det mere, for saa læder Herremanden mig hænge."

"Kan hun bevoie, hvad hun figer?" spurgte Mads.

(Sluttet.)

Storm ikke Systemet som man gjør en Fastning. Besiddes det at Hjernen Forstoppelse, lok det til Overgivelse med De Wits Little Early Risers. Disse Smaspiller er markante Overbenidere. Apotheket Sjöholm.

Bed en Snaps. — Men hva' sa'e Du da te Asferten, Pedder, siden a'

Du sit Lov aa slippe ma'e de samme?

— Jo, seer Du, je ja'e a' nu' je bie ma de samme te om Maarenen, saa resefereb je aa miste mit go'e arbeje aa saa funde je inte berale den vo'e Boje je faar. Saay tyggej han lidt paa Pennestaffet aa sa'e ma'e en velovili Nik: "Skup saa a'. Va de inte pant sagt — va?

— Jo!

Enhver, som lider af Rheumatisme, bør prove Dr. Peters Kurir, en Medicin, som blot er at faa hos Loyal Agenter eller ved Henvendelse til Dr. P. Fahrney, 112 S. Hoyne Ave., Chicago.

— Trost. — Jeg figer Dem, fru Barf, De gjor Dem intet Begreb om, hvilken anstrengende Tjeneste min Mand har som Politibetjent! Ingen Rat kommer han hjem forend Kl. 2!

— Trost Dem, kjære, min Mand er ikke Politibetjent, men han kommer helst i idigere hjem!

Dr. Lucas private Dispensary i Chicago er en Institution der er kendt over hele Nordvesten. Patienter ere sikre paa at blive behandlet med Optimeret Helse og videnstabelig Dugtighed. Dispensariet har udgivet en Bog, "Livets Hemmeligheder," hvori det gjor Rede for sin Helseomhed. Bogen erhobes fri, naar man adresserer 68 Randolph St., Chicago Ill. Se Avertissement.

Vige for Vige. (Hr. og fru Pumpes liggende paa Landet og nyder Landsluft).

En Kludesamler: Har Hestebabet maaske nogle gamle Vej ai selge?

Pumpe (peger paa sin magre Hest): Henvend Dem til min Kone!

Kludesamler: Eller nogle Klude.

Stude der ikke vere en eneste Pjalt?

Fr. Pumpe: Henvend Dem til min Mand!

Budlens Arnica Salve.

Et den bedste Salve mod Saar, Tor, Influer, kann Saar